

Vážení rodiče,

dovoluji si Vám předložit mé stanovisko ke schůzce konané dne 13.2. 2013. Na jednání jsem byl zástupci rodičů požádán o vyjádření se k několika podstatným bodům, o což se níže pokusím.

Zároveň bych rád poděkoval všem těm rodičům, kteří mi během 1. pol. vyjadřovali podporu ohledně mého přístupu k chodu školy a i všem, kteří nám pomohli s organizováním, přípravou a hrazením některých akcí.

A nyní již tedy ke 4 bodům (otázkám), které jsem v písemné podobě obdržel od zástupců rodičů.

1) Otázka rodičů: *Jaká je vize vedení školy ohledně rozvoje školy v dalších letech?*

Zde je nutné si ujasnit, co vše je možné za „rozvoj“ považovat. Dle mého názoru to není jen otázka technického a materiálního rozvoje, ale i budování klimatu uvnitř školy, vztahy mezi dětmi, zaměření na výukové metody apod. Mimochodem – základní koncepci rozvoje školy jsem musel předložit při konkurzním řízení a tato je volně k nahlédnutí na OÚ a nebo v ředitelně.

Pokud jde o technickou stránku věci, po konzultaci s OÚ již není možno počítat s dalším rozšiřováním či přistavováním areálu. Přesto se nám i v té krátké době od mého nástupu do funkce podařilo prosadit některé stavební úpravy (protipovodňová zídka, rekonstrukce prostoru v MŠ). Rovněž neustále usilujeme o vybudování dalších prostor (malá tělocvična a prostor pro keramiku) z budovy naproti škole (OÚ toto již začal realizovat).

Pokud jde o pedagogický sbor (včetně ŠD a MŠ), hlavním zadáním OÚ bylo uklidnit situaci mezi zaměstnanci ve škole. Přestože to není zcela jednoduché, neb většina pedagogů na ZŠ má smlouvy jen na dobu určitou, myslím, že všechny mé paní učitelky opět chodí rády do práce, což se – myslím – projevuje i na jejich náladě a přístupu k dětem. Bohužel i v příštím šk. roce dojde na ZŠ k dosti výrazným personálním změnám a budeme začínat nanovo. Jak jste jistě již zaregistrovali - a čím se asi výrazně odlišuji od předchozího p. ředitele - kladu důraz na spolupráci v ped. sboru. To se odráží v příznivém klimatu a ve snižování umělé řevnivosti mezi třídami. Některé věci jsou prostě nepoměřitelné a důraz na spolupráci je dnes akcentován i ve významných společnostech komerční sféry. Důraz na spolupráci je rovněž jedním ze znaků komunity. A o tu se všichni snažíme (jak mě ubezpečovali i zástupci rodičů).

Pokud jde o samotný vzdělávací proces (metody, formy, vztah k dětem) – to si myslím, že je stěžejní. Dobře metodicky vybavený učitel, který je schopen používat a kombinovat rozličné výukové postupy (včetně IT), je základem dobré školy. Zde bych rád uvedl, že se nikdy nedá říci, že jen IT technologie jsou ty správné a naopak jiné metody (vycházející třeba z manipulace s předměty, přírodninami apod.) jsou zastaralé. Dítě na 1. st. ZŠ si potřebuje na některé věci „šáhnout“, některé „opravdu prožít“ a jiné třeba „vidět“ na PC či je „virtuálně prožít“ v nějakém programu. Každý postup, prostředek, pomůcka – je ale vždy jen prostředkem k dosažení cíle (tedy nějaké znalosti, dovednosti, postoje – dnes se říká kompetenci). Myslím, že paní učitelky na naší škole právě dokáží vhodně kombinovat výše uvedené postupy a činí tak výuku dostatečně pestrou a atraktivní pro žáky. Máme jak dostatek výukových programů, tak dostatek pomůcek materiální povahy. V tomto roce jsme zakoupili větší množství polytechnických stavebnic, které budeme využívat v pracovních činnostech.

Pokud jde o ŠVP – už při psaní koncepce ke konkurzu jsem uváděl, že je sestaven velmi kvalitně a není nutné ho výrazně měnit. Dokonce bych řekl, že by to bylo ke škodě věci, neb ŠVP je kurikulární dokument (osnovy) a takovému neustálé zasahování a změny neprospívají. V současné době je MŠMT připravována aktualizace RVP – změny se budou týkat hlavně zavedení dopravní výchovy. Což jsou ale záležitosti, které i tak do výuky zařazujeme (např. v prvouce).

Tedy pokud bych měl stručně shrnout v čem vidím budoucnost naší školy – jakou mám vizi – řekl bych, že hlavní je pro mne budování dobrých vztahů mezi žáky ve třídách i mezi třídami. Dále zajištění a udržení kvalifikovaného ped. sboru. A hlavně důraz na vzdělávání a výchovu v rámci povinné výuky (za to nesu odpovědnost před šk. zákonem i před Vámi – aby Vaše děti uspěly na jiných školách). V případě, že se nám toto daří, je možné realizovat i všechny další volnočasové aktivity (kroužky a školní akce). Troufnul bych si říci, že jsme v podstatě realizovali všechny akce, na které jste byli zvyklí, i když některé třeba v pozměněné podobě. Nabídka našich kroužků (vzhledem k velikosti školy) by mohla směle konkurovat DDM v krajském městě.

2) Otázka rodičů: *Jak se vedení školy chce postavit k naplnění zavedení ICT do procesu výuky a modernizování ICT vybavení do budoucna?*

V mailové korespondenci jsem zachytil výtku, že jsem označil ICT technologie za „módní“ záležitost, která odezní. Možná, že jsem se nepřesně vyjádřil – možná také, že jsem byl nesprávně pochopen. Jak již jsem uvedl v předchozím b.(1), považuji využívání ICT technologií ve výuce za velmi důležité, ale nikoli jediné možné. Každý ped. postup, metoda, forma či pomůcka – je pouze cestou k naplnění výukového cíle. Některé moderní pedagogické alternativní směry dokonce využívání ICT technologií na 1. st. ZŠ odmítají. Já se k tomuto radikálnímu názoru nepřikláním, ale také si nemyslím, že bychom měli vést výuku jenom prostřednictvím těchto technologií. Mám dostatečný přehled o tom, jak paní učitelky využívají ICT. Velkou část výuky realizují pomocí PC s dataprojektorem a vhodně ji kombinují s ostatními postupy. Rovněž využívají multifunkční učebnu, kde využívají interaktivní tabuli. Otázkou samozřejmě je, zda by bylo vhodné nyní usilovat o postupné vybavování ostatních učeben touto tabulí či nikoli. V případě neomezených zdrojů by to bylo k úvaze. Nicméně v situaci, kdy je každá třída vybavena PC a dataprojektorem s plátnem, si myslím, že to není úplná priorita. Co naopak pokládám do budoucna za důležitější – je vybavení školy PC tak, aby při výuce (nejen informatiky) nemuseli sedět dva žáci u jednoho notebooku. Mou vizí do budoucna v této oblasti je přebudování multifunkční učebny na počítačovou a multimediální učebnu. Provoz totiž ukazuje, že jako multifunkční se dají užívat i jiné prostory školy (např. ŠD1. a nebíčko). Naopak samotná práce na PC (při informatice, v jiných předmětech i při kroužku) by si žádala lepší podmínky. Rovněž si myslím, že používání notebooků ve výuce je svým způsobem sice „efektivní“, nicméně ne úplně efektivní. Přenosný počítač je náchylnější k poruše (i vzhledem k zacházení s ním), je náročnější (hl. finančně) na opravu i na výměnu. Vybavení stolními PC považuji v blízké budoucnosti až vyprší projekt na vybavení MFU) za prioritu. Věřím, že dokážeme najít i vhodné finanční zdroje – obec, projekty, sponzoři.

3) Otázka rodičů: *Jak bude škola naplňovat cíle stanovené ve ŠVP, zejména s ohledem na užší spolupráci s rodiči při školních a mimoškolních akcích? Jaký je plán mimoškolních akcí na rok 2013?*

Myslím, že i na tohle jsem už částečně odpověděl v b.1. Rodiče vždy rádi vidíme na akcích, které pořádáme jak v rámci výuky, tak mimo ni. Myslím, že v tomto se nic nemění. Připomínám i možnost kdykoli se zúčastnit výuky a vidět tak své dítě i výuku v reálu. Pokud jde o akce školy ve zbytku šk. roku – plán akcí je vyvěšen zde: (http://www.zsborek.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=55&Itemid=76) pod zájmovými kroužky – už někdy od října. Vzhledem k seznamování se s různými specifiky a organizačními záležitostmi jsem byl nucen někde termín zatím jen „nastřelit“. Jistě budu příští školní rok dokázat lépe odhadnout „kdy, co, jak“, zde prosím o jistou shovívavost. Nechci rodiče zatěžovat podílením se na akcích, které zvládneme sami a Vy můžete být jejich účastníky. Můžete se přijít podívat třeba, v nejbližší době, na „Borecký hlásek“ (20.3. od 14,00). Na druhou stranu vždy rádi přivítáme nabídku pomoci, pokud nám ji dáte. Většina akcí, které jsme v prvním pololetí realizovali, byly akce komornějšího charakteru, které nevyžadovaly složitou organizaci a finanční zajištění – byly tedy možná méně navenek efektní, nicméně byly myslím velmi efektivní z hlediska výuky a výchovy. Jako příklad bych uvedl třeba dopolední projektový den na téma „Halloween a Dušičky“ nebo účast na divadelním představení v ČB, na které si děti vydělaly prodejem na vánočním jarmarku a kde výtěžek z představení byl použit na azylový dům pro matky s dětmi. Tyto aktivity (a mnohé další) považuji z hlediska utváření vhodných postojů dětí za velmi užitečné.

4) Otázka rodičů: *Jak můžeme konkrétně ve spolupráci přispět (tj. vedení školy, pedagogové i rodiče) k osvojování si hlavních zásad a norem lidského jednání, což bylo v dopise rodičům zmiňováno? Jaká pravidla v tomto směru chce uplatňovat vedení školy vůči pedagogickému sboru, žákům a rodičům?*

Myslím, že částečně jsem již odpověděl výše, ale přesto. Některá doporučení „jak nám můžete konkrétně pomoci“ jsem již právě uváděl v tom – některými Vámi nepřliš dobře vnímaném – a mnou (uznávám) – možná ne nejlépe načasovaném dopise před Vánoci. Nejlépe nám přispějete tak, že budete s dětmi o vztazích mezi žáky doma hovořit. Vysvětlovat jim různé možnosti reagování v situacích. Poukazovat na nevhodné a neadekvátní reakce v různých „každodenních“ situacích. Vysvětlovat jim, že když do nich třeba někdo vrazí, nemusí to být vždy úmysl a nemusí se hned reagovat podrážděně. Já uplatňuji zásady slušného chování v běžném chodu školy. Chovám se slušně ke svým podřízeným, k žákům i k rodičům. Bylo mi některými rodiči vytýkáno, že nejsem tak „úřední“, že jsem méně „formální“ (včetně pozdravu dětem a oblečení). Já jsem prostě jiný než předchozí pan ředitel. Myslím ale, že se vždy snažím chovat na rovinu a férově. Kdykoli někdo s něčím přišel (žák, rodič, zaměstnanec), vždy jsem se mu snažil vyhovět (v mezích možností). Tato má jistá lidská otevřenost (nestrojenost) se mi vždy vyplácela. I v této situaci, kdy na mailu probíhaly „debaty nad panem ředitelem“ jsem od jiných rodičů dostával slova podpory a ocenění právě za svůj neúřední a neformální přístup a lidskost. Pokud jde o pravidla – jsou jasně popsána ve školním řádu a rovněž každá třída si vytváří i další vnitřní pravidla pro běžný život ve třídě. Rád bych se ještě zmínil o sponzorských aktivitách rodičů. Hned v úvodu šk. roku jsem byl obcí jasně instruován, abych od rodičů (pokud možno) nevyžadoval finanční a jiné dary. Toto bylo totiž velkou měrou vytýkáno (některými rodiči a obcí) mému předchůdci. Proto jsem na podzimním setkání řekl, že v podstatě po nikom nebudu nic chtít – škola je víc než slušně vybavená a obec je k požadavkům školy také otevřená. Myslím, že mnoho rodičů toto uvítalo. Nejsme soukromá škola, musíme vystačit s tím co máme a určitá skromnost je jistě charakter utvářející. Na druhou stranu jsem ale neřekl, že bychom dar nepřijali. Jak již jsem uvedl výše – někteří rodiče nám přispěli věcným darem, event. pomohli zařídit slevu na dopravné apod.

Závěrem bych řekl, že jsem rád, že jsem se mohl se zástupci rodičů sejít. A to zvláště v situaci, kdy jsem se rozhodl, že do „emailové přestřelky“ se z principu pouštět nebudu. Myslím, že jsem natolik otevřený, že mne může kdokoli kontaktovat (na webu je mail i mobil) a v případě potřeby si se mnou podebatovat.

Děkuji Vám
Mgr. Radek Cvach